WYSŁANE PRZEZ
Irmgard

ON
01.07.2015

★ ★ ★ ★ ★
Keine Stimmen

Zobowiązania – jeden temat, trzy opinie

W praktyce widać, jak skuteczne są zobowiązania.

Jeden temat, trzy opinie

Niezależnie od tego, czy chodzi o narzędzie zarządzania, pomoc w orientacji czy instrument służący budowaniu zespołu – przydatność zobowiązań potwierdza się w praktyce. Swoje stanowisko przedstawiają trener, czołowy sportowiec oraz przedstawiciel stowarzyszenia.

Zobowiązanie wobec samego siebie

W mojej pracy trenerskiej mam do czynienia z młodymi ludźmi, którzy przechodzą z poziomu amatorskiego do zawodowego. Bardzo ważne jest dla mnie, aby każda osoba w zespole czuła, że jest traktowana poważnie. Opracowanie zobowiązań pomaga zaangażować wszystkich członków – poprzez zawodników, trenera, fizjoterapeutów itp. – w ponoszenie odpowiedzialności oraz w rozważanie wartości. – w zakresie odpowiedzialności oraz w odniesieniu do wartości i podstawowych postaw. To właśnie ostatecznie definiuje „kulturę zespołową”. W ten sposób cały zespół zgadza się przestrzegać opisanych zasad działania i postępowania. Ci, którzy się na to zgadzają, biorą odpowiedzialność za swoje działania i pomagają budować poczucie wspólnoty.

Dla mnie więc zaangażowanie to zobowiązanie wobec siebie samego i wobec drużyny. Po drugie, jest to również narzędzie przywództwa. Punktualność, rzetelność, wyznaczanie celów to kwestie, które należy wyjaśnić i których należy przestrzegać. Należy również znać konsekwencje naruszenia tych zasad. Moim zdaniem członek reprezentacji narodowej musi umieć podporządkować się określonym warunkom i zasadom. Są one ustalane przez związek i trenerów. W innych obszarach zawodnicy powinni mieć możliwość zabrania głosu, a także przejmowania odpowiedzialności za zadania. Na przykład mogą sami organizować sprawy finansowe drużyny, sprzęt lub wewnętrzne imprezy zespołowe. „Co mogę zrobić, aby pomóc drużynie?” – to ważne pytanie.

Opracowując plan działania, konfrontuję moich zawodników z ich podejściem i motywacją do uprawiania sportu wyczynowego. Dlaczego uprawiam sport wyczynowy? Jak się prezentujemy i jak chcemy być postrzegani z zewnątrz? W razie potrzeby wyznaczam ramy, ale pozostawiam drużynie swobodę w dopracowaniu szczegółów. Interweniuję co najwyżej wtedy, gdy nie mogę się utożsamić z poszczególnymi propozycjami zawodników. Dyskusja ta jest również przydatna przy ustalaniu indywidualnych celów z zawodnikami. Poprzez określenie celów krótko-, średnio- i długoterminowych, regularnie weryfikowanych i korygowanych, tworzy się osobiste zobowiązania dla zawodnika.

David Egli jest szefem sekcji piłki ręcznej w programie J+S oraz trenerem reprezentacji narodowej U17

Podążając tą samą ścieżką

W siatkówce plażowej na boisku jest nas dwoje. Znalezienie wspólnego mianownika jest zatem o wiele łatwiejsze niż na przykład w drużynie piłkarskiej. Kiedy jako drużyna wychodzimy na piasek, naturalnie chcemy wygrać – ale nie za wszelką cenę. Uściskiem dłoni na początku meczu zawieramy z przeciwnikiem milczące porozumienie, że szanujemy i respektujemy się nawzajem oraz że będziemy zachowywać się uczciwie. Wspólne podstawowe wartości zapewniają uczciwą rywalizację, w której wszyscy walczą na równych zasadach.

W mojej karierze sportowej przekonałem się, że zobowiązania są dla mnie przewodnikiem i narzędziem budowania zespołu. Kiedy mój partner również dotrzymuje zawartych ustaleń, tworzy to sytuację korzystną dla nas obojga. „Zobowiązać się" oznacza również „powierzyć". Ufamy sobie nawzajem, że dotrzymamy ustaleń. Dotyczą one wkładu w trening, snu, punktualności, zachowania na boisku, ale także nadużywania dopingu, odżywiania i wielu innych kwestii. Uzgodnienia te pomagają nam trenować efektywniej i osiągać nasz cel. W ten sposób zarówno mój partner, jak i ja mamy pewność, że oboje podążamy tą samą drogą.

Prawdziwe zobowiązania wynikają wyłącznie z dialogu. Należy uwzględnić pomysły wszystkich stron biorących udział w rozmowie. Autorytarny styl przywództwa wyklucza te kryteria. Aby nawiązać dialog, trener musi umieć przyjąć punkt widzenia swoich zawodników i być gotowy ich wysłuchać. Ze swojej strony procesy wspólnego opracowywania wzmacniają budowanie zespołu. Trener musi umieć przyjąć punkt widzenia sportowca i być gotowy go wysłuchać. Tylko w ten sposób można stworzyć wiążące zobowiązania, których wszyscy uczestnicy będą przestrzegać.

Nicole Schnyder-Benoit była uczestniczką igrzysk olimpijskich w 2004 roku w siatkówce plażowej.

Latarnie morskie wskazują drogę

Trenerzy i liderzy stają przed szerokim wachlarzem zadań w ramach swojej pracy klubowej. Muszą szkolić sportowców i zawodników zarówno pod względem technicznym, jak i taktycznym, a także rozwijać ich kondycję i koordynację ruchową. Niestety, jeden aspekt jest zbyt często pomijany: rozwój umiejętności społecznych. Szczególnie w sporcie wiąże się to często z kwestiami etycznymi, zwłaszcza fair play, lub problemami behawioralnymi, na przykład w zakresie postępowania z substancjami uzależniającymi. Zobowiązania są dobrym narzędziem do definiowania i rejestrowania ustaleń w drużynie, klubie, zespole lub szkole. Ustalenia te można porównać do latarni morskich. Ułatwiają one orientację. Niezwykle ważne jest, aby zobowiązania wynikały z procesu wspólnej pracy z zespołem lub poszczególnymi sportowcami. Doświadczenie pokazuje bowiem, że dyrektywy nie są zbyt trwałe i po prostu zachęcają do ich łamania. Należy również omówić w grupie, co się stanie, gdy „światło latarni" przestanie świecić lub zostanie przeoczone, a ustalenia przyjęte przez wszystkich nie będą już przestrzegane przez niektórych. Wszystkie te procesy wspólnego wypracowywania rozwiązań wzmacniają budowanie zespołu.

Podczas prezentacji podsumowałem rok sportowy 2004 wraz z trenerami hokeja na lodzie. Musieli oni spontanicznie podać odpowiednie terminy związane z podanymi ważnymi wydarzeniami: „Igrzyska Olimpijskie w Atenach", „Mistrzostwa Europy w piłce nożnej" oraz „Tour de France". Odpowiedzi – „doping i emocje", „afera z pluciem Frei" czy „Armstrong i doping" – pokazują, że temat „uczciwości" jest bardziej aktualny niż kiedykolwiek. Dlatego też federacje są wezwane do zajęcia jasnego stanowiska w tych kwestiach. Zadaniem Swiss Olympic jest wspieranie federacji sportowych i dostarczanie im odpowiednich oraz prostych narzędzi – na przykład poprzez programy „cool and clean", „sport.smokeless." lub działania przeciwko wykorzystywaniu seksualnemu w sporcie. Jako trener reprezentacji narodowej w fistballu do lat 18 sam korzystam z tych narzędzi. Pozwalają mi one stworzyć silną i spójną drużynę. Moi zawodnicy są świadomi swojej roli jako wzorów do naśladowania, dzięki czemu na boisku emanują większą pewnością siebie.

Hanspeter Brigger jest kierownikiem projektu „cool and clean" w ramach programu Swiss Olympic Talents.

YoungstarsWiki.org

źródło:
treść: Youth+Sport, wydanie mobilne 1, grudzień 2004 r., COMMITMENTS

prawa autorskie: www.mobile-sport.ch

zdjęcie: www.juropa.net

Weitere Informationen

Kategorie
Kierownictwo i pedagogika

Tagi
Zaangażowanie
Praktyka
Relacja z doświadczeń
Zespół kierowniczy
Wdrożenie

Wiek
Brak dostępnych danych.

Liczba uczestników
Brak dostępnych danych.

Biblia
Brakuje tej informacji.

Czas trwania
Brak dostępnych danych.

Materiał
Brak

Pobieranie plików
Plik do pobrania dostępny

KI Generierter Inhalt
Zawartość
Kategorie
Tagi
Wiek
Liczba uczestników
Biblia
Czas trwania
Materiał

© YoungstarsWiki | https://youngstarswiki.org/pl/wiki/art/zobowiazania-jeden-temat-trzy-opinie